

Gebedsviering zondag 19 maart 2023

4^e zondag in de veertigdagentijd

Zijn onze ogen aan het opengaan?

Begroeting Paul

Moge het Licht van God,
van God die zoveel verder ziet dan het uiterlijk,
schijnen over ons allen.
In de naam...

Openingslied: Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
GVL no. 456 blz. 481

Themastelling: Paul

Goedemorgen, fijn dat u er bent.

Welkom op deze vierde zondag van de vasten.

De lezingen, en daarom ook de andere teksten, staan bij de viering van vandaag in het teken van het veelzeggende woord: zien.

'Zien' kan meerdere betekenissen hebben, maar over wat voor een soort 'zien' gaat het in de Bijbel eigenlijk?

Ons thema luidt: Zijn ook onze ogen aan het opengaan?

Toelichting van het symbool Anneke

We weten het allemaal, en we hebben het zelf ook al dikwijls ervaren: als je eenmaal op een bepaalde manier naar iets of naar iemand bent gaan kijken, dan is het verschrikkelijk moeilijk om je daarvan los te maken.

Het is alsof je in je eigen manier van kijken zit opgesloten.

Dit gevangen zitten in de manier waarop je tegen bepaalde dingen aankijkt, ook hoe je bijvoorbeeld 'geloven' ziet, of de bijzondere manier waarop je naar iemand kijkt....dit gevangen zitten doet ons aan handboeien denken.

Daar zie je ze, op de voorkant van uw boekje als symbool.

Verstilling

Meditatie Paul

Pasen....daar brengen we de paaskaars mee in verband, het nieuwe licht.

Christus is voor ons dat nieuwe licht.

Om oog te krijgen voor dat nieuwe licht, dat Christus is, zou het wel eens zaak kunnen zijn dat wij onze manier van kijken dienen te vernieuwen.

We moeten wellicht met nieuwe ogen leren zien; hoe zouden we anders straks gevoelig kunnen zijn voor het nieuwe licht van Pasen?

Vandaar de vraag aan onszelf: hoe is het gesteld met ons zien?

Verstilling

Meditatie Anneke

Hoe komt het dat we dikwijls zo oppervlakkig naar mensen kijken en daarom ook heel snel een oppervlakkig oordeel over hen hebben?

En zoals we dat bij mensen doen, zo doen we dat ook ten aanzien van de Bijbel, Uw Woord.

Het kan gebeuren dat we bij het horen van de eerste woorden al verzuchten: 'O, is het dat verhaaltje weer'....met het gevolg dat er niets meer van bij ons binnenkomt.

In plaats van juist vol verwondering en gespitst af te wachten wat de tekst ons eigenlijk te zeggen heeft.

God, we hebben handboeien om!

Het wordt hoogtijd ze af te doen.

Verstilling

Lied om vergeving en bemoediging; Hoe is uw naam,

GVL Psalm 103 III blz. 176

Gebed Anneke (samen)

Eeuwig licht,

het is misschien al heel wat, ons te realiseren hoe beperkt we soms zijn in ons kijken naar de wereld en naar mensen om ons heen.

Wij danken U voor Jezus die op zo'n geheel eigen wijze in het leven stond en van daaruit ook durfde kijken.

Hij zag daardoor vaak zoveel méér glans dan wij doorgaans opvangen.

Geef ons iets van zijn ogen en doe ons genieten van Uw schepping.

Dat vragen wij U in Zijn Naam.

Amen.

Eerste lezing Uit het eerste boek Samuël, 16, 1b. 6-7. 10-13a.

Anneke

In die dagen zei de Heer tot Samuël: Vul een hoorn met olie: Ik zend u naar Isaï, de Betlehemiet, want een van zijn zonen heb ik voor het koningschap bestemd.

Toen Samuël daar aankwam, viel zijn blik op Eliab en hij dacht: Die daar voor de Heer staat is ongetwijfeld zijn gezalfde!

Maar de Heer zei tot Samuël: Ga niet af op zijn voorkomen of zijn rijzige gestalte; hem wil Ik niet.

Want God ziet niet zoals een mens ziet; een mens kijkt naar het uiterlijk, maar de Heer naar het hart.

Zo stelde Isaï zeven van zijn zonen aan Samuël voor, maar Samuël zei tot Isaï:

Geen van hen heeft de Heer uitverkoren.

Daarop vroeg hij aan Isaï: Zijn dat al uw jongens?

Hij antwoordde: Alleen de jongste ontbreekt; die hoedt de schapen. Toen zei Samuël tot Isaï: Laat die dan halen, want we gaan niet aan tafel

voordat hij hier is.

Isaï liet hem dus halen.

De jongen was rossig, had mooie ogen en een prettig voorkomen.

Nu zei de Heer: Hem moet gij zalven: hij is het.

Samuël nam dus de hoorn met olie en zalfde hem te midden van zijn broers.

Sedert die dag was de geest van de Heer vaardig over David.

Tussenzang: Vernieuw Gij mij

GVL no 538 blz. 596

Tweede lezing (Uit het boek 'Doorkijkjes) Anneke

Niet zelden ontdek ik pas achteraf wat ik gezien heb: wanneer ik me plotseling iets herinner of er eindelijk in slaag iets goed te formuleren.

Wanneer het op de een of andere manier tot beeld is geworden.

Bijna alles wat je waarneemt vergeet je onmiddellijk.

Ogen zijn niet gemaakt om naar beelden te kijken – maar zonder die beelden zouden we ons nauwelijks bewust zijn van de onuitputtelijke rijkdom van het zichtbare.

De verbluffende schoonheid van de eenvoudigste, alledaagse dingen: spiegelingen in een modderplas, de sculptuur van een inderhaast neergeworpen jas, een glas water waar de zon in schijnt, of een stuk brood op tafel – vaak zie je het pas nadat je er beelden van gezien hebt. Dat wil zeggen: nadat je gezien hebt hoe anderen het zagen.

Het beeld is de opvoeder van het oog.

Tussenzang: Nu nog met halve woorden

GVL no. 507 blz. 555

Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes, 9, 1-41.

Paul

In die tijd zag Jezus in het voorbijgaan een man die blind was van zijn geboorte af. Zijn leerlingen vroegen Hem: Rabbi, wie heeft gezondigd, hijzelf of zijn ouders, dat hij blind geboren werd? Jezus antwoordde: Noch hij, noch zijn ouders hebben gezondigd, maar de werken Gods moeten in hem openbaar worden. Wij moeten de werken van Hem die Mij gezonden heeft verrichten zolang het dag is. Er komt een nacht en dan kan niemand werken. Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht der wereld. Toen Hij dit gezegd had, spuwde Hij op de grond, maakte met het speeksel slijk, bestreek daarmee de ogen van de man en zei tot

hem: Ga u wassen in de vijver van Siloam, - wat betekent: gezondene. Hij ging ernaar toe, waste zich en kwam er ziende vandaan. Zijn burenen nu en degenen die hem vroeger hadden zien bédelen, zeiden: Is dat niet de man, die zat te bédelen? Sommigen zeiden: Inderdaad, hij is het. Anderen: Neen, hij lijkt alleen maar op hem. Hijzelf zei: Ik ben het. Toen vroegen ze hem: Hoe zijn dan uw ogen geopend? Hij antwoordde: De man die Jezus heet, maakte slijk, bestreek daarmee mijn ogen en zei tot mij: Ga naar de Siloam en was u. Ik ben dus gegaan, waste mij en kon zien. Ze vroegen hem toen: Waar is die man? Hij zei: Ik weet het niet. Men bracht nu de man die blind geweest was bij de Farizeeën; de dag waarop Jezus slijk had gemaakt en zijn ogen geopend, was namelijk een sabbat. Ook de Farizeeën vroegen hem dus, hoe hij het gezicht herkregen had. Hij zei hun: De man die Jezus heet, deed slijk op mijn ogen, ik waste mij en ik zie. Toen zeiden sommige Farizeeën: Die man komt niet van God, want Hij onderhoudt de sabbat niet. Anderen zeiden: Hoe zou een zondig mens zulke tekenen kunnen doen? Zo was er verdeeldheid onder hen. Zij richtten zich opnieuw tot de blinde en vroegen: Wat zegt gijzelf van Hem, daar Hij u toch de ogen geopend heeft? Hij antwoordde: Het is een profeet. De Joden wilden niet van hem aannemen, dat hij blind was geweest en het gezicht herkregen had, eer zij de ouders van de genezene hadden laten komen. Zij stelden hun toen de vraag: Is dit uw zoon, die volgens uw zeggen blind geboren is? Hoe kan hij dan nu zien? Zijn ouders antwoordden: Wij weten, dat dit onze zoon is en dat hij blind is geboren, maar hoe hij nu zien kan, weten we niet; of wie zijn ogen geopend heeft, wij weten het niet. Vraagt het hemzelf, hij is oud genoeg en zal zelf zijn woord wel doen. Zijn ouders zeiden dit omdat zij bang waren voor de Joden, want de Joden hadden reeds afgesproken dat alwie Hem als Messias beleed, uit de synagoge gebannen zou worden. Daarom zeiden zijn ouders: Hij is oud genoeg, vraagt het hemzelf. Voor de tweede maal riepen de Farizeeën nu de man die blind was geweest, bij zich en zeiden hem: Geef eer aan God. Wij weten dat die man die Jezus heet, een zondaar is. Hij echter antwoordde: Of Hij een zondaar is, weet ik niet. Eén ding weet ik wel: dat ik blind was en nu zie. Daarop vroegen zij hem wederom: Wat heeft Hij met u gedaan? Hoe heeft Hij uw ogen geopend? Hij antwoordde: Dat heb ik al verteld, maar gij hebt niet geluisterd. Waarom wilt gij het opnieuw horen? Wilt ook gij soms leerlingen van Hem worden? Toen zeiden zij smalend tot hem: Gij zijt een leerling van die man, wij zijn leerlingen van Mozes. Wij weten dat God tot Mozes gesproken heeft, maar van deze weten we niet waar Hij vandaan is. De man gaf hun ten antwoord: Dit is toch wel wonderlijk, dat gij niet weet vanwaar Hij is; en Hij heeft mij nog wel de ogen geopend. Wij weten dat God niet naar zondaars luistert, maar als iemand godvrezend is en zijn wil doet, dan

luistert Hij naar zo iemand. Nooit in der eeuwigheid heeft men gehoord, dat iemand de ogen van een blindgeborene heeft geopend. Als deze man niet van God kwam, had Hij zo iets nooit kunnen doen. Zij voegden hem toe: In zonden zijt ge geboren, zo groot als ge zijt, en gij wilt ons de les lezen? Toen wierpen ze hem buiten. Jezus vernam dat men hem buitengeworpen had en toen Hij hem aantrof, zei Hij: Gelooft ge in de Mensenzoon? Hij antwoordde: Wie is dat, Heer? Dan zal ik in Hem geloven. Jezus zei hem: Gij ziet Hem, het is Degene die met u spreekt. Toen zei hij: Ik geloof, Heer. En hij wierp zich voor Hem neer. En Jezus sprak: Tot een oordeel ben Ik in deze wereld gekomen, opdat de niet-zienenden zouden zien en de zienden blind worden. Enkele Farizeeën die bij Hem stonden, hoorden dit en zeiden tot Hem: Zijn ook wij soms blind? Jezus antwoordde: Als gij blind waart, zoudt gij geen zonde hebben, maar nu gij zegt: wij zien, blijft uw zonde.

Overweging Paul

Zijn onze ogen aan het opengaan? Paul/Anneke steekt aan

We steken een kaars aan
hopen dat het licht in onze ogen mag schitteren
ook al is het soms donker in ons hart
ook al kan het duister zijn op onze wegen

*Licht dat terug komt
hoop die niet sterven wil
vrede die bij ons blijft*

We steken een kaars aan
hopelijk brengt het licht in deze wereld
ook al weten we dat er oorlog is
en ook al beseffen we dat vrede
zo vaak een ijdel woord is
ook al weten we dat er ook vandaag
nog zoveel mensen op de vlucht zijn

*Licht dat terug komt
hoop die niet sterven wil
vrede die bij ons blijft*

We steken een kaars aan
voor onze machteloosheid

omdat we zoveel zouden willen doen
maar ook dat onze hoop mag gaan branden
om liefde en vriendschap
zoals Hij die ons heeft voorgedaan
Hij in ons midden
Hart van ons hart
licht in ons leven

*Licht dat terug komt
hoop die niet sterven wil
vrede die bij ons blijft*

Gedachteniskaars Paul/Anneke steekt aan
Ontsteken van het licht in herinnering aan hen die gestorven zijn

Wij willen, vanuit ons zoekend en tastend geloof waarmee we hier vandaag aanwezig zijn, aan de paaskaars de gedachteniskaars aansteken.

De kaars die symbool staat voor de vele mensen die we moeten missen. Mag dit een moment van verbondenheid zijn, van gewijde stilte, van naar boven laten komen van onze gevoelens van weemoed en dankbaarheid – verlangen naar een weerzien ooit.

Bidden wij voor onze eigen intenties.....

Onze Vader en Wees gegroet Anneke

***Onze Vader die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren
en leid ons niet in beproeving,
maar verlos ons van het kwade.***

***Wees gegroet, Maria, vol van genade, de Heer is met U. Gij zijt de
gezegende onder de vrouwen en gezegend is Jezus, de vrucht van
Uw schoot. Heilige Maria, Moeder van God, bid voor ons, zondaars,
nu en in het uur van onze dood.
Amen***

Lied: Door de wereld gaat een woord

GVL no. 431 blz. 440

Vredeswens Anneke

Heer Jezus Christus,
Gij wilt dat alle mensen vrede hebben, dat ze tevreden kunnen zijn.
Schenk ons die vrede die verdraagzaam maakt, trouw schenkt en geluk.
Dit vragen wij U, Gij die de vrede ten volle kent, bij Uw Vader in de
hemel tot in eeuwigheid. Amen.

En die vrede van de Heer leve in uw hart,
in al uw woorden en daden.
Vrede voor alle mensen, de vrede van de Heer.
Vrede voor u, voor mij, voor ons, de vrede van de Heer

Slotgedachte Anneke

Wij hebben ogen, maar:.....
wij zien door het bos uw bomen niet meer.
Wij zien door de massa uw mens niet meer.
Wij zien door de kerken uw kerk niet meer.
Wij zien door de wegen de weg niet meer.

Wij hebben oren, maar.....
wij horen in het alarm uw waarschuwing niet meer.
Wij horen in de stemming uw stem niet meer.
Wij horen in de geluiden uw klank niet meer.
Wij horen in de woorden uw Woord niet meer.

Geef ons nieuwe oren en ogen.
Help ons weer verhorend te horen
en weer scherp waarnemend in te zien.

Mededelingen Paul

Zegenbede Paul

Het evangelie heeft het over een blindgeborene.
Het zou wel eens een rake typering kunnen zijn van ons.

De kern van dit gelovige samenzijn leek mij de vraag of de manier van zien zoals we die in het evangelie bij Jezus aantreffen ook een rol mag spelen bij onze opgave om goed te leren zien.

Gaan we dan met open ogen de wereld in, ons vergezeld wetend door de zegen van God..In de naam...+

Slotlied: Zolang er mensen zijn op aarde

GVL 567a blz 628